

Така рече едно момче
На сички-тъ момци:
Малко бѣше то шегартче
И горко сыраче.

XXVIII.

А пъкъ Дешка съсъ буліѣ си
При Ненча стояхѣ
Говоряхѣ помежду си
И Добря кляхѣ:
„Да тя устрѣли, устрѣлъ, Добре;
„Ты не си за вѣрѣ:
„Камено е твой-то сърце;
„Зла ти е намѣра....
„Що ни каза сладкѣ дума
„За того-съ горкана?
„Знашь, чи нѣма тукъ роднина:
„Глѣдашь въ болѣхъ падна....
„Умразна е твой-та душа —
„Черна, упълтена.
„Какъ не с'жали тѣзи птичкѣ
„Младѣ и зеленѣ?.....
„Кой знай какво ще дочакашь,
„Какво и ты ще патишь,
„Кѣтъ съ болный тѣй ся отнаесишь
„Добро-ли ще видишь?...

XXIX.

Стоя Дешка — вкаменена,
Мысли и Ненча глѣда
На лице-то нажалена —
Като воскъ блѣдна.
И Ненчо ѣѣ, жаленъ, глѣда,
Нищо ѣ не дума;
У гърди му огънь плавна:
На уста нѣма думѣ...
А слъзи-тъ се течахѣ
Горѣщи, варени.